

Vandring

Khold

Unnfangen stille i varme.
Båret i melankoli.
Drevet til skjebnen i harme
da tiden var sivet forbi.

Iskald i ensomhets vandring.
Blendet av is under sol.
Innhentet av en handling,
vekket av et symbol.

Revet til bakken av rivende smerte,
angstrop i jagende ve.
Snø som farges av glødende sverte,
under et frostbelagt tre.

Under flammende snø ligger krøket,
nybleven mor med sin spire.
Kulde har tæret, isvinder føket.
Frosten har revet dem begge fra livet.